

СЛАВЯНИЗЪМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Пазна три пъти въ седмицата
всѣки:

Вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
" шестъ месеци 12 лева ср.
" три " 7 " "

Единъ брой 20 стотинки.

Свѣчко което се отпаса до вѣстника
надписва се направо до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи назадъ се неврацатъ.

За обявления се заплаща:

За всеки редъ при пръвѣ пжть 20 ст.
За " " " вторий " 10 ст.

ОТЪ ЦЕНТРАЛНОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

До мѣстнитѣ либерални бюра и либералнитѣ народни
представители.

Почитаемий господине!

Чели сте вече пълното съ злѣчь въззвание на г-на Цанкова къмъ либералната партия, както и коментаритѣ на това въззвание, напечатани въ 38 и брой на в. „Сръдецъ“. Централното Либерално бюро, не счита за нужно да ви обяснява немелитѣ мотиви, които сж причинили издаването на това въззвание, съставено отъ К. Поменова, коррегирано отъ М. Балабанова и подписано отъ Д. Цанкова, нито пакъ да ви излага цѣлѣта, която тѣзи лица гонятъ, както съ въззването, тѣй и съ разнитѣ тѣхни машинации, употребявани отъ нѣкое врѣме насамъ, било чрезъ измисления отъ тѣхъ радикализъмъ, било чрезъ близкото имъ съдружаване съ най-компрометиранитѣ отъ консерваторитѣ, било съ прѣсканieto лѣжовни и укоряющаи народа ни извѣстия въ Европа и пр. и пр. Тѣзи цѣль, тѣзи мотиви, сж вече вамъ добръ познати, а и всѣкий може да ги догади, като прочете съ внимание въззването и придружаващата го програма. При това, Бюрото намира за неизлишно да ви изложи слѣдующитѣ свои възгледи:

Г-нъ Цанковъ и единомисленнитѣ му идатъ съ своето въззвание и писмено да ни увѣрятъ, че тѣ дѣйствително желаятъ разцѣплението на партията, като казватъ, че „за напредъ нѣма нищо общо“ между тѣхъ и нашата партия и пригласяватъ „всички истински патриоти (?) и всички свѣжи и дѣйствително просвѣтени и честни сили (!?) да се събератъ около тѣхното знаме, за да ратуватъ противъ всички ония, които направили да възтържествува радикализъмъ (?) подъ предводителството на г-на Каравелова.

Г-нъ Цанковъ и приятелитѣ му едва сега открито и публично исповѣдватъ, че тѣ ще ратуватъ и противъ самата либерална партия за въ полза на измѣненieto на Търновската Конституция и че въ слѣдствие, тѣ влизатъ въ съгласение съ неприятелитѣ на народнитѣ правдини—консерваторитѣ. Програмата имъ гласи, че е необходимо прѣгмѣжданieto на Конституцията, а „закона за измѣненията“ показва каква е посоката и цѣлѣта на това прѣгмѣждане.

Г-нъ Цанковъ и падналитѣ му другари, които сж подписали заедно съ делегатитѣ на мѣстнитѣ бюра протокола отъ 19 ноемвр. 1883 г. който протоколъ гласи, че „желанието на либералната партия е, щото Търновската Конституция да остане непожтната“, днесъ наричатъ членовѣтѣ на сжщата тѣзи партия радикали и грѣмогласно искатъ да увѣрятъ свѣта, че сжщитѣ тѣзи членове на партията ще поставятъ „Княжеството и народътъ ни въобщо въ едно не само най-незавидно, но йоще и най-опростаително положение“ (!) Нашата партия не се

пуждае отъ такива неканени и самозванни кумове да и турятъ имена, съ които искатъ да компрометиратъ и партията ни, и болшинството на Народното Събрание, та че и самия народъ. Г. Цанковъ може да нарече както нека своята нова партия, ако намѣри послѣдователи за образуването и, но не и да прѣвърщава народната либерална партия, която отъ самото ни освобождение храбро е ратувала и ще продължава за напредъ да ратува за спазване на народната свобода и народнитѣ правдини. Така коварно и прѣдателски постѣпиха и консерваторитѣ, когато ни нарекоха нихилисти, прѣвъ врѣме на прѣврата. Нашата либерална партия, не може да се нарече радикална, защото тя има за принципъ не коренни измѣнения въ държавното ни устройство, а напротивъ—запазването на държавния ни основенъ законъ, Конституцията.

Г-нъ Цанковъ и приятелитѣ му искатъ да убѣдятъ слабоумнитѣ, че настоящето правителство съ радикализма си заплашвало общественния редъ, туряло въ опасностъ народната свобода и народнитѣ сждбини, водило къмъ анархия, която деморализирува и разорявала, и пр. и пр. Централното Либерално Бюро вѣрва, че всичкитѣ тѣзи глупости слѣдствия, могатъ да сполетятъ държавата ни много по скоро, ако на правителството стоятъ хора съ неопредѣлени и хамелеонски политически начала и убѣждения, като: Балабанова, Икономова, Поменова, Стойчева, Моллова, Сарафова и Цанкова съ Франгя, отъ колкото, ако на чело на българското правителство стоятъ хора, земени изъ ерѣдата и болшинството на Народното Събрание и всѣкому познати по своята честностъ, способностъ и привязаностъ къмъ народната сватина — Конституцията.

За сега, Централното Либерално Бюро ви моли почитаемий господине, да земите всички възможни вамъ мѣрки и да употребите всичкото си влияние, заедно съ приятелитѣ на партията, за да разясните всѣкому горѣизложеното, и да предпазите лѣковѣрнитѣ да не се въведатъ въ заблуждение отъ инсинуациитѣ и машинациитѣ на новитѣ гонители на Конституцията, като държите високо знамето на „Народната Либерална Партия“ съ извѣстния девизъ — „Търновска Конституция“.

София, 30 юлий 1884 г.

Предѣдателствуещий: *Н. Оукларовъ.*

Секретарь: *Т. Иванчогъ.*

Кайво и какъ трѣбва да се чете въ полза на
Образованието.

Да четемъ безъ полза на духътъ и умътъ, ще каже да съемъ безъ да женемъ. И пѣлѣтътъ може да си изоре и насѣ, нѣ каква полза отъ това. Ако има нѣкой, който да си е избралъ четението, като ерѣдство само да си прекарва врѣмето, то той е направилъ единъ, отъ най лошитѣ избори. Читателю; не мисли, че отъ такова лѣгкомисленно четение, можешъ се възползова нѣщо; защото онова, което остава въ твой умъ отъ такова четение, ще докара само една бъркотия въ мис-

литѣ ти. Това четение, тогава ще прилича на единъ горещи потокъ, който слѣдъ силенъ дъждъ разсипва всичко, което ерѣдне по пътя си. Онова, което ти четешъ, трѣбва да ти остане като душевна собственостъ. Тогава, какъ ще можешъ да сторишъ това, когато ти четешъ всичко, което ерѣднешъ безъ да правишъ разлика? Да се самообразуваме, ще каже да жидемъ нѣщо въ себеси; а такъвъ, който да иска да заживе нѣщо просто въ себе си, не вѣрвамъ да има. Нима духътъ не изисква толкова внимание, колкото тѣлото? На ли вжтрѣшната простота ся показва и въ вѣнчашнитѣ явления, както въ думитѣ и относитѣ на челоуѣка? А тамъ, гдѣто влиянието на едно нѣщо, навива надъ друго—нѣма напредъкъ. Духътъ на оногova, който чете всичко, което му поднесе случая е равенъ съ небето въ единъ буренъ день, гдѣто прохладящи облаци поврѣждатъ лучитѣ на свѣтлината. Малко, нѣ право и добръ да се запазва, е едно добро начало въ хилѣди нѣща, а тѣй сжшо и въ четението. А освѣнъ това, като прибавишъ и добрия изборъ на книгата, която искашъ да четешъ, а особенно ония (книги), който ти причиняватъ мжжи и които трѣбва да прочиташъ не веднѣжъ, нѣ нѣколко пжти, цѣлѣта ще бжде достигната. А ако попиташъ читателю, за втория дѣлъ на способа за четение, то ще ти кажа, че той състои въ внимателното и спокойно четение. Книгитѣ които при четението имъ, не трѣбва да мислишъ, подхвърли ги, а винаги взѣмай въ рѣцетѣ си и ги имай за свои приятели ония книги, които ти причиняватъ дълбоко мислѣние и, тѣхъ ти трѣбва да четешъ до тогава, до като сж поерѣщатъ твойтѣ мисли съ ония на автора и до като тия на послѣдъкъ се арѣтолятъ съ твоитѣ. Ако ти вече имашъ една душевна почва, то безъ страхъ можешъ да си прибавишъ толкова душевна почва, колкото е йоще по-трѣбно и, тогава ти не трѣбва да се страхувашъ, че си отградналъ нѣщо отъ чуждитѣ имущества. Всичко, което си набавишъ по тоя начинъ, е твое и плодовѣтъ, които ти произвѣдешъ отъ тая почва, по сички права сж твои собствени. Както житото изисква всичкитѣ вещества за своето развитие, така и духътъ на челоуѣка изисква една добра духовна храна, ако искаме да очакваме единъ добръ плодъ отъ тоя духъ (на челоуѣка). Ти въ сжщото врѣме можешъ упрличи челоуѣчския духъ съ една арфа, отъ която само едното повеивание на вѣтаръ, може да примами единъ гласъ, а по вѣкога и цѣло развѣселение, нѣ никога и една музика. Тѣй щото случайатъ не вѣкога, а и никога не е добръ масторъ, а само разумѣтъ, чрѣвъ когото ти ще можешъ да примамишъ отъ духътъ си развѣселителни сладки гласове. Вѣвва умностъ изисква и размисление. Тогава възможно ли е най тѣжкото нѣщо — въспитанието, да се постигне безъ трудъ и умъ?

Най голѣмия неприятелъ на въспитанието, както и на всичко добро, е мързелѣтъ. Който се оставя на мързелѣтъ е жертва на душевна смъртъ. А задъ леностѣта, вече стои невнимателностѣта, която е плодъ отъ лѣнностѣта. А за да си отблѣнешъ тия двѣ вѣрли неприятели, трѣбва да прибегнешъ къмъ книгата и перото. Ако започнешъ да заблѣжавашъ отъ книгата, която четешъ онова, което намѣрвашъ, че е полезно за тебе, тогава ти скоро ще бждешъ въ състояние да излѣзешъ прѣдъ автора, и ще можешъ да укорявашъ или оправдавашъ неговото дѣло. Ще ти се случи и да се заблудишъ, нѣ само на тоя пжтъ, ще можешъ да упознашъ своето заблуждение, а особенно ако си лѣнивъ; защото лѣнви е изложенъ на такава оаастностъ, щото той сичко, което е прочелъ, може да се прѣвърне въ единъ чуденъ хаосъ. Мозъкътъ на лѣнвия е подобенъ на едно слѣпешко блюдо, което се пълни съ всѣкакви монети; калпави и не калпави. Случава се, че по нѣкога и най първия духъ остава лѣнивъ, както и най плодородната земя стои мъртва, ако не се обработи. Рѣдко сж ония глави, които да се лишени поне отъ нѣколко мисли, както нѣма ни едно тѣло, което да нѣма поне малко топлина, отъ която да би излѣзълъ единъ електрически токъ. Ако потримѣтъ правилно двѣ тѣла едно о друго, то ще получимъ не само свѣтлина, нѣ и нѣколко електрически искри. Една книга, съ добро съдържание, е най доброто орждие за тривене на умътъ, а перото най-добрия електрически водачъ. Когато твоитѣ мисли намѣрятъ правия си пжтъ, тогава тѣ ще слѣдватъ на бързо, една слѣдъ друга, а ти само ще се наслаждавашъ

съ безмълвното въселе на единъ писателъ. Първиятъ успѣхъ ще ти укрепи храбростта и силата, а ти прѣдъ очитѣ си ще глѣдашъ само, какъ твоя душ-венъ капиталъ расте, тогава ти на нищо не ще глѣдашъ, освѣнъ да умножавашъ капиталъ си. Онова, което ти похарчешъ отъ своя капиталъ, ще добиешъ назадъ отъ това, че за тебе, ще работятъ най добритѣ глави. Тѣй щото колкото по рано почнешъ да работишъ, толкова ще ти е по добръ.

Никога не казвай, че въ младостъ не си ималъ случай да са учишъ, и че сега си вече старъ. Тон изговоръ е знакъ на лѣнностъ, която си съхранилъ още отъ младостта. За онова който почва правилно, никога не е късно. Ако бѣше работилъ правилно за въпитанието си, то ти би си предначерталъ единъ по дачевъ пѣтъ и не би останалъ на половината отъ него (пѣтя). Ако ти не работишъ самъ надъ себе си, то самото време ще работи противъ тебе. Оржие, което не се опотрѣбва, раждава, както и ти ако не си употребилъ ума си, той ще раждае. Богатството расте чрезъ обръщанieto (девера), а ако го оставимъ да лѣжи, то ще остане ялово. Ако въ пѣтътъ си се позапрѣшъ да си починешъ, то знай че никога не ще на прѣднешъ, защото времето и свѣтътъ не ще чака тебе. Ако си вече направилъ добра основа, то спирай работата само тогава, когато я свършишъ; въ това спираше, едвамъ ще дойде въ задгробния животъ. За това, не оставай на ижта си, и никога не отхвърляй онова, което ти е хранило въ младостта, защото то ще те храни и въ старостта. Онова, което ти отнѣма времето отъ една страна, ти глѣдай да наждъшъ отъ друга. Въ една нива, която е замръзнала радото трѣбва да потъва по дълбоко, и една болѣстъ въ старостъ, изисква повече нѣжностъ, отъ колкото въ младостъ. Въобще, нѣма няколко време, въ което да има чловѣкъ право, да не си употребява силитѣ, които му е далъ Богъ.

Русе 28-й юлий 1884 год.

Ив. Я. Арнаудовъ

II За народнитѣ възстания въ България преимущественно въ Велико Търново и околнитѣ градове и села въ XIX-я вѣкъ.

(Продължение)

Отъ Мара-гидикъ въстаницитѣ се рѣшили да отидатъ въ Новата Махала при Габрово, но по увѣрението на г. Кавалова като сѣ тѣ распрѣжали кой на кждѣто е можалъ, останали биле съ него само до 12 души, съ тѣхъ той пристигналъ до новата махала, дѣто тѣ сѣ надѣляли, че ще могатъ да подигнатъ и други момчета и да отидатъ въ Трявна за да подигнатъ и тамъ други момчета отъ Трявна и отъ околнитѣ колиби и да потеглятъ пакъ за въ Бялкана. Заедно съ Кавалова отъ Новата Махала присѣднали се и Христо Патрето, Станю Гждевъ, Тодоръ, Ловчалията и Георгий Калчевъ. Като пристигнали въ Трявна, тѣ успѣли да подигнатъ до 120 момчета, а Устроителя и предводителя имъ е билъ Константинъ Цановъ Зографъ и потѣгали пакъ къмъ Новата Махала по планинското бърдо. Като вжрвели впрочемъ, биле нападнати пакъ отъ Турци, имало е тоже битка, и въстаницитѣ сполучили да избиятъ до 40 — 50 Турци, и да си пробиятъ пѣтъ. Но и отъ тѣхъ е имало вѣколко убити. Като пристигнали обаче до кждѣ Новата Махала, тѣ сѣ убѣдили, че Турцитѣ тамъ успѣли всичко да потушатъ. Въ таковото едно критическо положение, тѣ сѣ смаяли що да сториятъ? и за тая цѣль тѣ въ единъ свѣтъ рѣшили, да отидатъ да се присѣднатъ съ Сливненската четъ, която подъ предводителството на войводата Стоила родомъ отъ Сливенъ, е била рѣшена да нападне на Турцитѣ; но като пристигнали по планинскитѣ бърда до кждѣ Сливенъ, тѣ узнали че и тая чета е била побѣдена надъ селото Ж-равна единъ часъ по-далечъ отъ Котелъ. Тогава—како си тѣ размислили: че кждѣто и да отидатъ ще ги удоятъ и ще ги убиятъ, тѣ се рѣшили по увѣрението на г. Кавалова, да отидатъ кждѣ Айтосъ. Турцитѣ впрочемъ пакъ ги усѣтили и ги преслѣждали и при село Чепченъ ги пристигнали, държали ги тамъ 2 дни въ обсада и за да си пробиятъ пѣтъ въстаницитѣ рѣшили: всѣки отдѣлно да си пробие пѣтъ съ оржие въ рѣжа. Рѣшено и извършено. Разумѣва се че това е било доволно трудно и опасно; спорѣдъ това и много отъ тѣхъ сѣ били избити между които и Главатаря Христа Патрето; Каваловъ-же, Тодоръ, Ловчалията и Станю Гждевъ сѣ нѣколко момчета, успѣли да избѣгати и да се завърнатъ у тѣхъ си. Тодора Ловчалията впрочемъ уловили отсетнѣ въ Ловечъ и го убѣсили. За подигнатото въстание на Стоилъ-войвода въ Сливенъ, за устроиването и приготвянето на Сливненската четъ, и за нейнитѣ дѣйствиа ние ще споменемъ, че дѣйствително тая четъ е била доволно голъма и че въ Котелъ е било главното огнище, дѣто сѣ сѣбирали пари и сѣ записвали момчета: спорѣдъ това и тая четъ приготвена въ сѣщото

време когато се приготвяха и четите въ Горня Орѣховица, въ Бѣла Черква, въ Търново и въ Габрово. Вижда се, че трѣбва да е имала, както и по горѣ спомянахми споразумѣние съ Ц. Р. Комитетъ, който по него време се намираще въ Горня Орѣховица. Тая чета може да се нарѣче Сливненско Котлянско. Устроителтъ на тая чета е билъ Нену Господиновъ отъ Сливенъ. Като сѣ събрали въ Сливенъ до 150 момчета, и се поставили подъ предводителството на Стоилъ-войвода, въ Котелъ тоже е имало събрани тайно записани до 30 момчета, които сѣ били тоже готови да потѣглатъ къмъ Балкана и да се присѣднатъ съ четата на Стоилъ-войвода. Най-главния дѣятелъ за устроиването и приготвянето на тая чета е билъ, по увѣрението на г. Ив. Малова, Священникъ Янку, родомъ отъ Котелъ. — Вижда се обаче по всичко че Стоилъ-войвода е билъ намислялъ за неуспѣшно сѣдствие на своя походъ: да се приближи къмъ Котелъ и въ гжетитѣ и високи планински гори, що се намиратъ близо при Котелъ отъ лѣва една страна: да се присѣдини съ пригответнитѣ вече момчета въ Котелъ, които още отъ мѣсець Февруарий 1876 година сѣ били приготвявани и устроивани отъ Попъ Янка и Петра Ж-яновъ. На 9 Май 1876 год. Стоилъ-войвода билъ дошълъ по увѣрението на г. Ив. Малова отъ Сливенъ до къмъ Ж-равна, сѣдѣ като преминалъ благополучно съ четката си прѣзъ Нѣйково и Раково едно мѣстно разстояние отъ 7 часа.

Като пристигнала четата на Стоилъ-войвода въ Жеравна убили единъ Турчинъ, извѣстенъ за това Мюдюрина въ Котелъ, отишълъ самъ въ Жеравна съ доволно число зашти, за да са увѣри въ силата на въстаницитѣ. Слѣдъ него, му се испратила помощъ отъ многобройни баши-бозуци. Мюдюрина напада тогава на въстаницитѣ що сѣ били съсредоточили въ гората надъ Жеравна, разбива ги и нѣкои отъ тѣхъ паднаха убити, между които и самъ Стоилъ-войвода, нѣкои избѣгаха, а нѣкои удовиха живи, и тия злочестите закарани въ Котелъ, и отъ тамъ докарани тукъ въ Търново, сѣ били изложени на най безчеловѣчнитѣ мъки и тѣглила.

За допълнение на горѣизложеното, трѣбва да прибавимъ, че единъ отъ главнитѣ дѣйци въ Котелъ Мивю Кючюкъ е билъ съобщилъ на Стоилъ-войвода че пригответнитѣ момчета въ Котелъ, щѣли да отидатъ въ долината гориста мѣстность $\frac{3}{4}$ часа далечъ отъ Котелъ „Разбуйна“ зовима, дѣто щѣли да пристигнатъ и пригответнитѣ вече момчета отъ Нѣйково, Градецъ и Жеравна, да се присѣднатъ съ тѣхъ и да чакатъ тамъ пристигането и на Стоилъ-войвода съ четата му отъ Сливенъ, и всѣчки заедно съединени да отидатъ презъ гжетята Балканска гора, която държи 4—5 часа кждѣ Габрово и Тръвна и да се присѣднатъ съ Габровскитѣ и Тръвненски въстаници; въ за голѣма тѣхна злочестина, това не можило да се сбѣде преимущественно по тая причина: че въ Жеравна, както и по горѣ спомянахми че са е убили преждеврѣменно еднатъ турчинъ и като узналъ за това Котленския Мюдюринъ, побѣззалъ да отиде въ Жеравна съ многобройни зашти и баши-бозуци, да нападнѣ въстаницитѣ отъ Сливненската чета съ пригответнитѣ вече момчета отъ Котелъ, Градецъ, Жеравна и Нѣйкова въ гористата долинна мѣстность „Разбуйна“ при Котелъ. Дѣйствително, това е било много жалостно за въстаницитѣ и е било сърдцеразди рателно за тѣхъ, нѣ не трѣбва да обвиняваме бѣзтата и преждеврѣмевна постѣпка на Сливненската чета, дѣто е убилъ турчина въ Жеравна и е сеиналъ Котленския Мюдюринъ, и въобще турската власть: за да превари и потуши това въстание; защото въстаницитѣ Бягари, които се тѣглили и тѣ сами, и бацитѣ имъ, и праотцитѣ имъ въ течението на цѣли почти 5 вѣкове, извѣдажъ като сѣ видѣли въ положение да могатъ да убиятъ поне едного отъ тѣхнитѣ закѣти врагове и народни мѣчителы, то въдушевени отъ една страна отъ свяното чувство на свобода, а отъ друга—отъ варането народно чувство за отмъщение, не сѣ можиле вижда се да се да обуздаватъ тия си инстинктивни чувства и подъ тѣхвия натискъ, тѣ сѣ и убили, ако и преждеврѣменно, турчина въ Ж-равна. (Слѣдва).

ДОПИСКИ

Пловдивъ 28-й Юлий 1884 год.

Извѣстно е че тукъ ся издава една конашка урѣбка—„Вѣстиче“, което ся подържи отъ Гавриль Паша и неговия зеть Левантинецът Александриди, който благодарение на обетоятелствата, доведени отъ иланъ съединитѣтъ, днесъ той Левантинецът располага и съ жандарми, и съ раздаване на служби, и съ областни файтони и конье, и на гърбѣтъ на областний бюджетъ, той си живѣе безплатно рахатъ рахатъ въ конака, и са храни и пои, и заедно съ бабалжка си и други свои събратия, крои адски плановете за българщината, на която е закалътъ врагъ, публично са е произнесълъ, и тая българщина го храни за да го хапе. Види се, че нашето минало, и фактитѣ които отбѣлзва народната

наша история не сѣ били отъ естество да ни научатъ на умъ, и да ни свѣтъжатъ.

За редактирането на тоя *полмийникъ* и, за два мѣсячното изпълнение ревностно и точно дланността на *особелна мисия* при едно отъ консулствата тукъ, Д. Поповъ е вече назначенъ за Начал. канцел. при Дирек. на Вжгр. Дѣла, а Ив. Лиловъ още ходи да измѣрва улицитѣ, и тия дни, казватъ, че единъ отъ другаритѣ му Докторъ го намѣрилъ на леглото не съвѣсмъ въ себеси, гърлото му ся схванало отъ викание „Урра“, и че на краката му обуца не били останали да обикали конака. Но това сѣ случки на времето и стеч ние на обетоятелствата, вслѣдствие на които айванъ-акж-лията К. Пѣвъ днесъ е градски кметъ и е сайбия на вѣколко конака и съ голѣмъ чифликъ, а Д. Стамбуловъ достигна да стане баши-чорбаджия и чифлякъ сайбия; да стане оргакъ съ закѣтитѣ врагове на свободата и свободното слово; да крои тайни плановете, да прави обиски на печатници, и пр. и за всяко това, очаква назначение за Окр. Прокуроръ, а Мишковъ още да ходи да проповѣдва за въ полза на шарлатанитѣ съединисти, и тѣхния патронъ—Пашата. Ако не бѣхъ такива обстоятелствата, то Ант. Каблешковъ нѣмаше да моли една гжа да му отвори вратата прѣдъ единъ консулт, нито пакъ Добре Минковъ щеше да казва на Александриди, че ималъ единъ трудець отъ Спенсера, и искалъ да го посвѣти на бабалжка му Гавриль паша, за хатъртътѣ види се, на еждивческий столъ, и втората къща която е почналъ да прави.

Не е тайна за никого, че презъ миналата недѣля тукъ ся извърши единъ почти нечуенъ произволъ, не бивалъ башибозуклъкъ, едно прѣсѣгъпление, на което ние Южнитѣ българи, имахме грозната участъ да бждемъ зрители, да видимъ единъ българинъ владѣтель да тури рѣжа на печатарски газетни рѣкописи, да нападнѣ една частна печатница, въ която всяко що сѣ печатилъ излиза прѣдъ цѣль свѣтъ, едно дѣяние, което и турцитѣ не наравиха, и на което е, види ся способенъ само Гавриль Паша, свой душманинъ. Не напразно казва поговорката: „кой ти извади окоото? братъ ми; за това е и по дълбоко.“ Всѣки чака да види слѣдствиата на тоя башибозуклъкъ, и всѣки съ голѣмо любопитство распитва за денѣтъ, когато ще ся произведе еждението на тоя процесъ, защото негодуванието расте, мнозина изъ провинцията ся рѣшаватъ на кратки мѣрки за запазването на една вчера тѣй сѣкло придобитата свобода, като вече нѣматъ вѣра въ Гавриль паша за заздравено спокойствие и тишина, и всѣки ся бои да не е нападнатъ отъ полицейсторѣтъ, или изслѣдователтъ Д. Стамбуловъ, отъ Александриди, или Таксиса. II наистина народа има право и причини да ся плаши угрѣ да не бжде нападнатъ и въ къщитѣ си, защото подиръ 5 години спокоенъ и свободенъ живогъ, поврѣща ся назадъ въ времето на турскитѣ башибозуци, изъ подъ ногтитѣ на които едва ся видѣ изгърнати, вижда ся да е падвало въ рѣцетѣ на единъ не по-малкъъ тиранинъ деспотъ, отъ Ц. градскитѣ и западни нѣкои султани. Гавриль паша и неговитѣ молли — шарлатани съединисти, намиринали че вълнението се усилава, че може би добъръ келѣфъ ще имъ ся прекара на главитѣ, почнали да му мислятъ; но да не помислите че нѣщо добро; Боже упати. Отъ нѣколко дни сѣ си захванали съ изучаване — да ли казознитѣ сѣ раздѣвени, и да ли ще съставляватъ болшинство въ Обл. Събрание: като рѣшили Гавриль паша да разтурѣ събранието, въ случай че казознитѣ иматъ вишгласие, и за тая цѣль зетѣтъ на пашата заедно съ жена си замина за Ц. градъ, съ мисия да пригвети пашитѣ, за които носилъ собственорѣчни писма отъ дядо си. Гавриль паша ся показвалъ, на посѣтителитѣ си доста спокоенъ, като ималъ въ помощъ по тоя въпросъ Сорокина. Това почти потвърдвахъ вчера и турцитѣ, 7 8 души, отъ Хасково и Кжрджалии, които, като избрани за главни свѣтъници, на 26 Юлий ходихъ при Гавриль паша въ конака на кафе и конушмакъ, незнамъ да ли сѣ си направили тамъ и *намазтъ*. За положително ся казва, че въ разговорѣтъ ся, развѣрили думи и за непредаденитѣ 18 села, и пашата като ги увѣрилъ че не ще си позволи никога и подъ никой начинъ да настоява прѣдъ султана за предаването имъ, тогава тия негови сѣкли гости му обѣщали подкрѣпата си, като му поблагодарили гдѣто ги увѣрилъ въ намѣрението си, и тѣ щели да увѣрятъ турското население да ся успокои отъ слуховѣтъ, че въ много околии, българитѣ биле ся готвели да правятъ митинги, въ които да ся приематъ резолюции, — че до предаването на 18 села и исплащането данята принадлежаща за миналитѣ 5 години, до тогава Обл. Събрание, Гавриль паша и неговото правителство да не гласуватъ бюджетъ, инакъ народа съ пълно право ще ся съпротиви да плаща всякаква данъ, защото и тѣй е осиромашель съ давание пари, безъ да знае кадѣ и какво сѣ харчатъ.

Тукъ му е мѣстото да спомѣна и това, че Гавриль паша сѣко запатилъ на редакцията на в. „Stamboul“ за да паше тѣй както му расказалъ случката съ печатницата на в. „Юж. Бъл.“ както въ София ще стане събрание за размисление какъ по тържественно да ся

отпразднува дъветъ „св. Кирилъ и Методий“, ещо и тука става за да се размисли какъ по блякаво да се отпразднува 11 Августъ, койго день да ставель официаленъ; говори си обаче, че Гавриль паша нещаль даже да приеме подобна депутация, като помисляль да провъзгласи тоя день за официаленъ и всенароденъ, тъй като той биль напомняль побѣдата на българитъ надъ турцитъ. Това ся казва българинъ превращаванъ и трампалъ своята вѣра и народность; така се постига великата народва мисль — *Съединението*, тъй трѣба да ся радва тоя, койго успѣль да прокара кандидатурата на Гавриль паша.

Но само тия ли сж подвигитъ на тоя българинъ паша и шарлатанъ съединениетъ? Не, тѣ още по-вече и по голѣми сж, и другъ пкъ азъ ще си дамъ трудъ да ги опиша за да види всѣки на кадѣ сме си оштрали, какво ни чака, и, ако ся мислимъ за народъ, у време да ся подпрѣтнемъ сами, да ся заловимъ на работа за своето добро, и добродетелната на отечеството, защото много ся говори за компромисъ мѣжду казюнни и съединисти — тъй наречени тукашнитъ партии, и вѣщо остава да тѣгли на гръбътъ на народа, самъ той да ся гоня когото му трѣба. Ето какъ ся постига постъпенно Съединението. Братия! Огворете си очитъ, да не останатъ отворени и въ гръбътъ, а отговорностьта се ще тѣжи.

X. II П.

Попово (Разградско) 3 Августъ 1884 год.

Гне Редакторе!

Тукъ повѣдението на писаря при Околийското управление, Коста Ямалийкинъ, мина вече границата на приличнето. Той ден-нощно ходи по улицитъ, като бѣсенъ да псува и ругае, кого гдѣ завърне! По пѣкога той ся расхожда изъ градеца въоруженъ отъ петитъ до главата, като казва че ходяль ужъ да лови шайки (!) Отъ кого му е даденъ този умъ, незнамъ, нъ, все-таки, мислимъ, това е унижение за началството му и сми увѣрени, че то за напѣдъ не ще търпи въ управлението си подобни безобразности. Ще забѣлѣжимъ още че при помѣнатото управление има около 3-ца писци, които човѣкъ ако ги прѣтопи, вѣроятно, че не ще излѣзе поне единъ както трѣбова; за това архивитъ въ селскитъ общини сж пжлни повечето съ неграмотни прѣдписания, излѣзли изъ ещоцото управление.

г. Разградъ 2 Августъ 1884 год.

Гне Редакторе на вѣстникъ „Славянинъ“!

Публикуваната въ 9 брой на вѣстникъ „Отечество“ за словна дописка подписана отъ четирмата консерватори а именно: Василь Икономовъ, Пв. Кабакчиевъ (Тяваровъ), Николай Христовъ и Саулъ Амбосовъ, сръбцу която обидевитъ честни граждани възбудиха дѣло за удовлетворение на предписанитъ имъ чрѣзъ казанната необмисленна дописка качества, миналата седмица ако и да бѣше назначено въ Разгр. Окр. Сждъ на разгѣждане, но тъй като единъ отъ обвиняемитъ, а именно Тяваровъ отжествуваше, и дѣлото са отложи за 1 Августъ, като неподчинителъ на закона, съ салтанатъ които го видѣли, биде доведенъ отъ г. Варна, да отговаря лично предъ закона за извършеното по печата ождателно престѣпление. Обаче завчера дѣлото слѣдъ като сж разгѣда отъ сжда съ моделната си резолюция сж произнесе въ полза на обвинителитъ, като наложи на всѣки единъ престѣпникъ по 50 лева глоба за четирма 200 л. чисгъ приходъ на държавното съкровище и за примеръ на подобни дописници, които незнаятъ какъ да лаятъ върху честни търговци и граждани и то чрѣзъ печата. Както и да е това дѣло съ глоба се свърши, но да видимъ, дѣлото на 8 того, предявено отъ г. на Градски Кметъ върху сѣщия отъ помѣнатитъ осждени (В. Икономовъ) за посягане на животъ и др. подобни какъ ще са рѣши, вѣроятно ако не съ глоба, то съ капапе, което са намира отдолу на Правителственното здание. А кождото за Тяваровъ, койго избѣга да живѣе въ г. Варна, съ което мисли че ще ся укриве, да не отговаря върху предявеното противъ него дѣло, за посягане съ револверъ на Раданова и др. въ Консерваторскитъ клубъ, остава да ви явж на свое време.

До тукъ мисля че ся освѣтлява чятающата публична какви именно трѣба да бждѣтъ дописницитъ на „Отечество“. Чакайте г. да, минажж алатнитъ за васъ

врѣмена? Гдѣ оставахъ вашитъ седемъ осигорени за чорбаджилжжъ години?

г. Провадия 2-й Августъ 1884 год.

Господине Редакторе!

Въ отговоръ на дописката обнародвана въ 7-й брой отъ почитаеми ви органъ в. „Славянинъ“, страница III та и колона III та, пратена отъ Провадия и на която дописника си крие името задъ буквитъ „X. Z.“

Съ настоящитъ нѣколко рѣдовце имамъ честь: за опрѣвѣржение на тѣзи противъ менъ лжжа, да съобща събдуоцето, за знание на вишето ни началство и чятающата публича вѣстникътъ ви:

1) Че дописника, койго си крие името (види ся за да не го подамъ подъ сждъ за клѣвета) противъ менъ казва, че съмъ биль презъ мѣсець Мартъ отчисленъ по неспособностъ. За тѣзи лжжа, на дописника може лесно да ся докаже, отъ приказа подъ № 75 отъ 28 й Февруарий 1884 год. на Господна Варненскый Окр. Управителъ, съ когото не само азъ, нъ и други много са уволивиха. по намалението на полицейската стража.

2) Че дописника казва, съмъ биль бжхгаль Димитра Левскый, когато той (Левскый) сж биль мжчилъ да смири двама скарани. — Лжжешъ господине дописникъ, защото работата не стои тъй както я описвашъ, нъ ето какъ:

Цяя вечеръ, когато заминавахъ по край кафенето на Г-на Недъ Петровъ, Провадиецъ, чухъ псувни и като отидохъ на мѣстото видѣхъ, че въпросния Левскый като ся напиль безсрамнѣрно, кара се съ Пзана Ганевъ, Провадийскый жителъ. Като видѣхъ, че Левскый е расцѣпилъ главата на Ганева, съ единъ ударъ и се готвѣше още да го удри, отидохъ при тѣхъ за да ги растървавамъ, понеже Левскый бѣше много пиянъ, извѣдохъ го отъ кръмата на пѣтъ и го испратихъ въ домътъ му, тъй като Левскый е мѣстенъ гражданинъ и познатъ, за това не го и затворихъ. Това така направихъ съ свидѣтели: Недъ Петровъ и Янко Чучарковъ, Провадийски жители, които въ това врѣме бѣха са намѣрили тамъ въ кафенето.

3) Че съмъ биль бжхгаль Климента Петровъ, и при това съмъ му извадилъ и окото! Сѣшно ми дойде Господине Редакторе, като прочетохъ тѣзи опашата лжжа на дописника, какъ съмъ извадилъ окото, на Климента, когато той е поврѣденъ и дѣтъ си очи, които съвѣсмъ тжмно глѣдате в какъ подобно престѣпление като съмъ извършилъ, до сега съмъ останалъ не наказанъ? Да се извади око на челоука, то не е малко престѣпление.

Дѣйствително, азъ, Климента Петровъ, на 22 ий Юлий вечерта арестувахъ въ полицейскый арестъ, въ гривната не е за описание чрѣзъ печата.

Отъ до тука изложеното ми явно става, че Господинъ дописникъ е писалъ тѣзи дописка противъ менъ само и само да ме компромигара, предъ Началството ми и предъ чятающата публича.

Ако Господинъ дописникъ, не лжже, то защо си крие името? Нъ знае дописника, че като ми предписва такива качества, койго не прижавамъ щъ бжде даденъ подъ сждъ и за това си крие името. Още вѣднжжъ ще помоля, Господина дописника, ако е честенъ и съвѣстенъ челоука, нѣка излѣзе явно и да не си крие името. (За да го побиее и него ли? р)

Примете Господине Редакторе, увѣрение, отлично то ми кжмъ Васъ почитание.

Старшии Сгражаръ при Провадийското Окол. управление:

Димитъръ Ивановъ.

Провадия 3 Августъ 1884 г.

Гне Редакторе!

Отъ възванието си Вратчанскый свѣтъцъ Драганъ Цанковъ, освѣтъ като испрати до учреждениата които сжществуватъ, испрати и до учреждѣниата, които сж закрити още чрѣзъ 1882 година. Приятельтъ Цанковъ заедно съ дервинитъ си, като изгубихъ кокалтъ, когото гризахж, събрали са и ѣж каратъ като слѣпи конѣ въ гробищата. Провадийскый окръжъ е унищоженъ на 20-ий Септември 1882 година, а свѣтия старецъ Цанковъ праца отъ възванието си до: Провад. Окржженъ управителъ, до Окржженъ Свѣтъ, Болнични Свѣтъ, Окржженъ сждъ и други. Тѣзи хора види са заблудени до такава степенъ, щото незнаятъ какво правятъ!

Единъ Провадиецъ.

Пишѣтъ ни изъ Разградъ:

Бързамъ да ви явж, че завчера тукъ ся получи въ едно учреждение адресу-

вано до одного отъ членовете му Окржжно, подобно на онова обнародваното въ в. „Славянинъ“ брой 7. и повече отъ 50 ек. отъ въззванията на Д. Цанкова, освѣтъ това и една телеграмма съ слѣдоцето съдържание: „турете кандидатурата Тодоръ Икономовъ и го изберете отъ Разградъ“. Като познаваме г. Икономова цо е за принципаджия и какъ той са избра за Предѣдатель на усопшиитъ вече Д. свѣтътъ, то населението по никакви условия не ще подаде гласъ за тойзи Конституционенъ мжжжъ. Жално е само зацо г. Цанковъ тжй скоро са отклони отъ пѣтътъ, когото слѣдоваше до 5. Дек. 1883 г.

Относително въззванието и окръжното на Г. Цанкова, тукашната Л. Дружина ще държи заседание, и каквото рѣшение даде, съ първо ще ви явж.

РАЗНИ

Научаваме са, че Франгята най-любезния човѣкъ на г. Цанкова, пакъ биль излѣзалъ на расходка изъ България прѣдъ допълнителнитъ избори! Ние го съвѣтваме да се расходи и кжмъ Ески-Джумалъ.

За приставъ на паспортното отдѣление въ градъ ни се назначилъ г. Стефанъ Пеневъ, единъ смиренъ и уменъ младежъ, който е биль единъ отъ отличнитъ дѣятели по възтанието въ Тракия.

Извѣстия Шивачевъ въ Троянъ проповѣдвалъ прѣдъ търговцатъ съ едни най мръсни думи противъ г. Каравелова, като казвалъ че неговитъ консерватори го избрали, за предѣдатель на камарата. — Ние съвѣтваме Шивачева, да бжде по-благоразуменъ въ проповѣдитъ си и да се остави отъ интригантството си.

Въ Русенскый окръженъ Свѣтъ прѣстигналь единъ голѣмъ пакетъ съ въззванията на сватеца Цанкова! Чиновницитъ са чудели, и питали: каква е тѣзи лудория!

Отъ вѣрно мѣсто се учимъ, че Телеграфо-Пощенското Управление, вѣдѣствие едно стѣлкновение помѣжду 2-ия Началникъ на подвижното писалище Варна—Руссе г. Бръчковъ и единъ чиновникъ отъ желѣзницата, замѣстило Бръчкова съ Началника на Пиполеката станция—Пашева. Незнаемъ зацо Т. П. Управление поше по този новооткрившии ся клонъ, не назначава отъ пощенскитъ чиновници, когато тукъ не се изисква никаква телеграфна специальность, доста е чиновника да е добрѣ запознатъ съ пощенската операция. — 5 — 6 годишно служане на единъ чиновникъ по пощата, не малко опитность би му дало и вѣрваме че подобни пощенски чиновници имаме доста. — Ние знаемъ че има много пощенски чиновници, които по-добрѣ познаватъ и дѣтъ служби, слѣдователно не е справѣливо да се назначаватъ само телеграфисти, съ което са убива рѣвносьта въ пощенскитъ чиновници.

Въ градъ ни ставатъ приуготовления, за посрѣщането на Н. Височество, който щѣль наскоро да доде за да направи деня си 30 Августъ въ Руссе. При това говори са, че и Н. В. Черногорскый Князь щѣль да доде.

Една телеграмма изъ Атина съобщава, че на 24 юлий въ кралевскый дворець избухналъ пожаръ, който унищожилъ бѣли му горни катъ. При гасението му нѣколко войници получили осакатения.

Тайнитъ распорѣждения на Берлинската полиция относително Русскитъ подданици живущи въ Берлинъ, оудватъ всѣкого. Отъ 15 хиляди русски подданици живущи въ Берлинъ, до сега се испроводени изъ Германия до 1,800 души.

Изъ Сараево извѣстиятъ, че излѣзла отъ печатъ една брошура сръбцу подчинението Босна и Херцоговина на Карловачкый патриархъ. Брошурата мислятъ да е написана отъ босненскый митрополитъ Савва Касановичъ.

Оттоманскый пакетботъ „Долма Бахче“ почналъ пощенски рейси между Цариградъ и Варна за по-скороцето доставяне отоманскитъ денешни и писма. Нашето правителство съставило специаленъ трень за по-скороцето приемане отъ „Долма Бахче“ и доставяние корреспонденцията на мѣсто-назначението ѣ.

Изъ Римъ извѣстиятъ, че въ Виллафранкъ (Пиемонтъ)

бил един холерен случай, въ Кайро (близо до Генуа) се разболяли 5 души отъ холерата, отъ които една умрѣла, трима души заболѣли въ Панкалери. Разболяватъ се при мушкетивно наскоро дошли изъ Франция.

На „Times“ телеграфиратъ изъ Фу-Чу отъ 23 юлий, че Китайското правителство предложило на Франция половина милионъ таяла за пагубитъ на Франция предизвикани отъ Китай. Патентотъ отказалъ да приеме тая сума и преговоритъ прекъснати.

Цариградскитъ вѣстници казватъ, че отъ страна на Россия имало желание да сключи съ Турция новъ търговски трактатъ.

Експедициитъ на Франция и издѣлватъ твърдѣ скѣли. Новия кредитъ за Тонкинската експедиция е присмѣтнатъ до 33.483.000 франка и тѣй като на 29 декемвр. 1883 год., за сѣщата цѣль биле отпуснати 20.000.000 франка, то общото число на расхода за Тонкинската експедиция съставя въ текущата година 58.483.000 франка, безъ да се смѣта кредита за Мадагаскарската експедиция, поисканъ отъ правителството и приетъ отъ парламентската комисия, който е присмѣтнатъ на 5.000.000 франка.

Англиейтѣ въздухоплаватели Креспини и Симонсъ, които преминали съ балонъ канала Ла-Маншъ разказвали, че биле видѣли най-добръ дѣното на канала, когато биле надъ него. Тѣ подробно разгѣдали ва дѣното на Ла Маншъ, дълбокиятъ мѣста, песачнигъ възвишения отъ разна величина, подводнитъ камъни, скалитъ имъ се виждали до най-малки подробности.

Изъ Рагуза съобщаватъ, че въ юго-западната часть на острова Лисса, недалечъ отъ тѣй зовимата „Скала Раскаиние“, изнамѣрена пещера, която имала 36 метра дължина и 25 метра широчина. Дневната свѣтлина преминавала въ нея чрезъ малко едно отверстие, отгъръ; ефекта който произлиза отъ свѣтлината билъ съвършено такъвъ, като оми въ пещерата на Капри.

Изъ Кавръ съобщаватъ, тамъ се распространилъ слухъ, че Хартумъ се предалъ на възстаницитъ, и че Гордонъ-паша, австро-унгарский консулъ Ганзалъ и французский консулски агентъ Гербенъ биле още живи и се намирили въ пѣлъ у Махди. Изъ Суакимъ напротивъ, увѣряватъ че малкигъ нарахочета (катери) на Гордона, които пауваи по Нилъ, правили значителни пагуби на възстаницитъ, които сж съсредоточени между Хартумъ и Берберъ.

Никополска Либерална дружина.

До Г-на Редактора на вѣстн. „Славянинъ“.

Въ отговоръ на възванието на г-на Д. Цанкова отъ 20 мин. мѣсець, Никополската Либерална дружина има честь да му каже, че по никакъвъ начинъ не може да ся съгласи съ него спорѣдъ възванието му.

Г-нъ Д. Цанковъ въ възванието си виждаме да нарича истенскитъ защитници на народната ни конституция, радикали! Тази дума освѣтъ че е за насъ чужда, нъ и по никакъвъ начинъ не желайме да я притѣжаваме, а може би самъ г. Цанковъ заедно съ своитѣ единомисленици, да я разбира и притѣжава заради туй нека си е държи за себѣ-си, а не да зачернюва хората съ нея, защото невлаши зайци. Чудно нѣщо е дѣто г. Цанковъ пророкува, че настоящето министерство щѣло да вмѣкне страната въ пропасть!

Вижда се че само г-нъ Цанковъ и нѣговитѣ единомисленици са родени за министри, а не други; ами ако тѣхъ не е имало, то България отъ гдѣ щѣше да си купи министри, които да просвѣтътъ народа? Г. Д. Цанковъ казва въ своето си възвание още, че билъ са трудилъ, мжчилъ и полагаалъ въбъжави старания за запазването на конституцията, а защо самъ и измѣни?

Ако г. Цанковъ желаете истенското запазване на милата ни свобода, а му е приятствувано нѣщо си... което го е принудило да бѣде тѣй, и неволно да си даде отставката отъ Министерскитъ постъ, то защо не потърши малко, да види да ли настоящето министерство ще нарушава Конституцията, и да ли то ще работи противъ нея, че тогашъ да възвава, а тѣй безъ причина само за първенство, да бунтува духътъ на народа, да строи партии, да предсказва не врѣло и не кинѣло, то за насъ е твърдѣ чудно. Ако ли г. Цанковъ иска да играе ролята на то да знайме и ний тогашъ по-добръ кой нхтъ да хванемъ.

Много жалко ще ни бѣде ако г. Д. Цанковъ ни принуди още по-подиръ да му кажемъ Руската пословица

Никополъ, 5 Августъ 1884 г.

(Слѣдватъ подписитъ).

Подпретѣдатель на бюрото: Гарибовъ.

Садинско селоко общ. управление.

Садинското селско общинско управление, за освѣтление на публичното мнѣние, чрѣзъ настоящето си официално опровергава писаното въ брой 18 и на вѣстникъ „Руссе“ отъ нѣкой си мнѣмъ дописникъ Драгановъ, противъ общинскитъ писаръ при сѣщото общинско управление Хр. Христова, тѣй, като тѣзи двѣ личности общината познава отъ близо. Споменатитъ писаръ е родомъ

Скоро-печатница на в. „Славянинъ“

отъ селото на Садина, гдѣто става почти три години служи писаръ въ общинското ни управление, служили сж съ него до сега трима кметове, отъ които нито едному не е допустнала съвѣстята да го клевети тѣй, както безосновно го клевети и то чрѣзъ печатътъ мнѣния дописникъ на в. „Руссе“ — Драгановъ. Повѣдението и способността на реченный Христовъ сж доста добръ въ вѣстни както намъ, тѣй и на по-висшитѣ ни власти Ганчо Драгановъ — дописникътъ на „Руссе“ бѣше миналата учебна година учителъ въ селото ни — койго като неможа да искаже въ училището ни добръ успѣхъ, признатъ за лѣнливъ, общината го изключи, като му издаде свидѣтелство не по угодата му, а такъвъ какъвто той заслужаваше. Господинъ Драгановъ, докаченъ обаче отъ тѣвъ, сега се свилъ да си отъѣсти на Садинската община, а най-повече на общинскитъ ни писаръ Хр. Христова, единствено за това, защото неполучилъ добро и велехвално свидѣтелство, на което той счита главни виновникъ Христова и, на когото си отъѣства съ най-ниски срѣдства. Въ заключение смѣемъ смѣло да кажемъ публично, че всичкигъ качества, които реченный недоволикъ Драгановъ прѣписва на общ. писаръ сж чиста лъжа и измислица, лишена отъ всѣка основа.

На редакцията на вѣстникъ „Руссе“ явяваме за звание, че ние имаме компетентна власть, койго да ни прѣпорѣчва кандидатъ за писаръ, понеже тѣзи послѣдната има възможность да знае по отблизо всичко, което се отнася до повѣдението и способността на еднѣ общинскитъ писаръ.

с. Садина 3 Августъ 1884 год.

Селско-общинскитъ кметъ: *Ив. Станевъ.*

Помощникъ кмета: *Йорданъ Димитровъ.*

ПОПРАВКА

Въ члена по сѣдебната часть, обнародванъ въ брой 8 на вѣстника ни, сж се вмѣняли нѣкои важни погрѣшки, отъ които поправиме по важнигъ: Въ противъ — *спроти*. (ст. 14 Конституцията), вм. на сѣдещата *не* е изрично дозволено — на сѣдещата *ни*... вм. лошъ (строгъ) законъ по законъ, лошъ (строгъ) законъ, *по* законъ (*dura lex sed lex*).

ЛВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Подписанныи ученикъ отъ Орхан. тривласно училище най-сърдечно благодарна на долнитъ лица, които благоволиха да ми подарятъ ученическа помощъ, а именъ: г. Н. Костовичъ Окол. Нач. 2 л., Гр. Спасовъ, 1 1/2 л., П. Дилберовъ 4 л., и Хр. Бойчовъ 1/2 рубли.

Да живѣятъ подобни родолюбци!

Орхане 1-ий Августъ 1884 год.

Кр. Якимовъ.

БИЛАНСЪ

НА

РУССЕНСКОТО БЛАГОДѢТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „СЪЕДИНЕНИЕ“

ИЗВЛЕЧЕНЪ ОТЪ ПРИХОДО-РАСХОДНАТА КНИГА ВЪ ВРѢМЕ НА КАСНИЕРСТВОТО НА Г. Г. ИВ. М. ПОПОВЪ И Д. С. БАСМАДЖИЕВЪ.

отъ 1 юлий 1882 г. до 10 октомври 1883 г.

ПРИХОДЪ.

РАСХОДЪ.

№ по рѣдъ	Наименование на прихода.	Лева	Стотини	№ по рѣдъ	Наименование на расхода.	Лева	Стотини
1	Предадени отъ бившии касниеръ готови пари въ кассата.	124	26	1	За представления израсходовани.	1604	58
2	Отъ представления	1722	87	2	« спомогание на бѣдни ученици.	432	85
3	« чествитавание имени дни.	601	42	3	« разни погунки за Дружеството.	236	50
4	« продаденъ дървенъ материалъ.	140	—	4	« наемъ на помѣщение.	240	—
5	« мѣсячни спомоществования.	163	—	5	« събиране отъ длъжници.	145	47
6	« волни помощи при записванитъ членове.	28	—		Всичко	2659	40
7	« наемъ столове, лампи и др.	132	75	6	Готови пари въ кассата.	374	47
8	Предадени отъ бившии касниеръ дългове отъ членове	121	57		Всичко	3033	87
	Всичко	3033	87				

Подписали на приходо-расходната книга, комисията по пригледанито смѣтвить:

Н. Г. Даневъ и С. В. Андреевъ.

Вѣрно съ първообразното, Дѣловодителъ: *Д. Друмевъ.*

Редакторъ издатель: *Т. Х. Станевъ*

ВАРШАВСКИ ОБУЩА, мжжски, дамски и дѣтски отъ най-добра кожа и дълго траяние, получи и продава Русскитъ магазинъ ИВ. КАРЛОВСКИИ въ Варна.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

отъ

Разград. Градско Общинско управление

№ 960.

Августъ 1884 год.

Разградското Градско Общинско управление честь има да обиви за всеобщо знание на г-да Джелепитъ, които притежаватъ за клане сувати, че понеже Градската салхана, която е снабдена съ нужнитъ приваждѣжности, отъ 1-ий Септември н. г. ще се отвори, то за това желающитъ да си колятъ въ нея добитациитъ, умаливатъ се часъ по скоро да извѣстятъ на Градско Общинското управление, гдѣто слѣдъ като се запишхтъ, ще се опрѣдѣли рѣдътъ по това дѣло.

Разград. Град. Общ. Кметъ: *К. Жековъ.*

Подсекретаръ: *Ив. Ст. Ковачевъ.*

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Комисията за производство търгове рѣши: чото търга за доставка хлѣбъ на Пионерната, Шумненската и Руссенската дружини въ течение на една година, като се начене отъ 1 Септември т. г., да се произведе, на основание чл 2 отъ закона за публичнитъ търгове, съ тайна конкуренция на 10 Августа т. г. въ 9 часа угрѣвта въ помѣщението на Руссенскитъ Градски Съвѣтъ. Залогъ за всѣка дружина се опрѣдѣлява по хиляда (1,000) лева.

гр. Руссе, 31 Юлий 1884 г.

Предсѣдатель на комисията

Полковникъ *Чудовскитъ.*

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Тулчанскитъ училищный Комитетъ, честь има да извѣсти на всички Г жи и Г-да учителки и учители, които сж писали до Комитетътъ, че учителскитъ съсставъ е вече допълненъ и нѣма нужда отъ учители.

Тулча 2 Августъ 1884 год.

Училищный Комитетъ.

Умоляваме приятелитъ си, да ни съобщятъ телеграфически резултата на допълнителнитъ избори за народни представители, които ще станатъ на 12 того.

Редакцията.